

One Day the Torah Will Leave Us

יום אחד תעזוב אותנו את התורה ללכת הלאה.
ואנו המרגלים שהיא לנו כגופנו הפרטי וכנוף
שגם בפנותה מאתנו, היא שבה תמיד וחוזרת אלינו
רצוא ושוב-
כמו אחד מהורינו היתה, או ילד יוצא ירכינו-
לא נדע פתאום אם לחדל
אם לרדוף
לא נדע אם אבר מאברינו נטל, הראה, למשל, או הדם, או הלב
האור הגנוז, האור הישר, האור המקיף,
או האור הסובב
ואולי היא רק בגד ילדות שמאתנו הפשט
כמו פתנת שבגדילתו היילד מחליף-
ואולי אין זה פתנת כלל, כי אם דוקא רעלה, או צעיף
או פרגוד שמוסר
או עלה התאנה הקדום, שמדור ראשון לאחרון כד נמסר
או הזכרון עצמו, שלפני כל הזמנים נולד
ונע בין הרוח לבין הבשר.
כך, יום אחד, בלי התורה נשאר.
ואיש בנו לא ידע אם עודנו חי.
וזה בעיני זה נתבונן לבקש סיני.

One day the Torah will leave us and move on
and we, as accustomed to her as to our own bodies or to the landscape
that even when she turns from us, she always comes back
to and fro-
like one of our parents, or a child that we've borne-
suddenly we won't know whether to stop chasing
or to pursue
we won't know whether a part of us has been taken, a lung, let's say, or blood, or heart
or the mystical Torah lights: hidden light, direct light, encompassing light
or surrounding light
or perhaps Torah was just a childhood garment we've discarded
like the shirt that a growing child replaces
or perhaps Torah is not a garment, per se, but a veil, or a scarf,
or a curtain pulled back
or the ancient fig leaf passed from the first generation to the last
or memory itself, born before time,
that moves between spirit and flesh.

Just so, some day, we will be left without the Torah.
And no one among us will know if he's still alive.
And each will look into the other's eye searching for Sinai.

Rivka Miriam/Sager

Promoting the vital dialogue between classical Jewish texts & lived experience

www.sichaconversation.org

שיחה *Sicha*
continuing the conversation